

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र ततस्तं परमेश्वरम् ॥
गन्धोरायेति पादौ तु सुभगायेति वै कटिम् ।
उदरं देवदेवाय त्रिनेत्रायिति वै मुखम् ॥
वाचस्पतये च शिरो रुद्रायिति च सर्वतः ।
एवमभ्यर्च्य मेधावी विष्णुं लक्ष्मणं समन्वितम् ॥
हरं वा गौरीसंयुक्तं गन्धपुष्पादिभिः क्रमात् ।
ततस्तस्यापतो होमं कारयेत् मधुसर्पिषा ॥
तिलैः सह महाराज सौभाग्यपतयेति च ।
ततस्त्वचारविरसं निष्कं धरणीतले ॥
गोधूमावनतु भुञ्जीत कृष्णं ऽप्येवं विधिः स्मृतः ।
आषाढादिद्वितीये तु पारणं तत्र भोजयेत् ॥
यवान्ननु ततः पश्चात् कार्तिकादिषु पार्थिव ।
श्यामाकं तत्र भुञ्जीत द्वौ मासान् नियतः ॥
शुचिः ॥

ततो माघे सितं पक्षे तृतीयायां नराधिप ।
सौवर्णां कारयेद्गौरीं रुद्रं चैकत्र बुद्धिमान् ॥
सलक्ष्मीकं हरिश्चापि यथाशक्त्या प्रसन्नधीः ।
ततस्तत्रां ब्राह्मणे दद्यात् पाचभूते विचक्षण ॥
अन्नेन ह्रीं वेदानां पारगे साधुवर्त्तिनि ।
सदाचारेऽथवा दद्यात् विष्णुभक्ते विशेषतः ॥
अङ्गिभिः पात्रैरुपेतन्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
एकं मधुमयं पात्रं द्वितीयं घृतपूरितम् ॥
तृतीयं तीक्ष्णतिलस्य चतुर्थं गुडसंयुतम् ।
पञ्चमं लवणं पूर्णं षष्ठं गोक्षौरसंयुतम् ॥
एतानि दत्त्वा पात्राणि समजन्मान्तरं भवेत् ।
सुभगो दर्शनैयश्च नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥

इति वाराहे सौभाग्यव्रतनामाध्यायः ॥
सौभाग्यचिन्तामणिः, पुं, (सौभाग्याय चिन्ता-
मणिरिव ।) औषधविशेषः । यथा,—
“सौभाग्यामृतजीरपञ्चलवणव्योषाभयाचानला
निश्चन्द्राभ्रकशुद्धगन्धकरसानेकीकृतान् भाव-
येत् ।

निर्गुण्डीयुगमृद्वराजकटुषापामार्गपत्रोजसत्
प्रत्येकं खरसेन सिद्धवटिकां ज्ञान्ति त्रिदोषो-
दयम् ॥

येषां शीतमतीव देहमखिलं स्वेदद्रवाद्रौक्षतं
निद्रा घोरतरा समस्तकरणव्यामोहमूर्धमनः ।
शूलशोषबलाशकाससहितं मूच्छीरुचिं तृप्-
ज्वरं

तेषां वै परिहृत्य ज्योतिर्मसौ गृह्णाति सत्यो-
र्मुखात् ॥”

इति सारकीमुदी ॥

सौभाग्यतृतीया, स्त्री, (सौभाग्याय तृतीया ।)
भाद्रशुक्लतृतीया । सा च मन्वन्तरा । इति
स्मृतिः ॥

सौभाञ्जनः, पुं, (सौभाञ्जन एव । स्वार्थे अण् ।)
शोभाञ्जनवृक्षः । इत्यमरटीका । २।४।३१ ॥

सौभिकः, पुं, (सौभं कामचारिपुरादिनिर्माणं
शिल्पमस्य । ठक् ।) इन्द्रजातिकः । इति
हारावली ।

सौमनसा, स्त्री, ज्ञातीपत्नी । इति राज-
निघण्टुः ॥

सौमनस्यः, स्त्री, (सुमनसो भावः । अच् ।) आह
पिण्डदानानन्तरब्राह्मणहस्ते पुष्पदानमन्त्रः ।
यथा शातातपः ।
“पिण्डनिर्व्यापरहितं यत्तु आहं विधीयते ।
स्वधावाचनलोपोऽत्र विकिरस्तु न लुप्यते ॥
अक्षय्यदक्षिणास्वस्ति सौमनस्यमथास्त्विति ॥”
६. दोगपरिशिष्टम् ।

“अथाग्रभूमिमासिञ्चेत् सुसुप्रोक्षितमस्त्विति ।
शिवा आपः सन्विति च युष्मानिवोदकेन च ॥
सौमनस्यमस्त्विति च पुष्पदानमनन्तरम् ।
अक्षतश्चारिष्ट्यास्त्विति च अक्षतानपि दाप-
येत् ॥”

अथ प्रकृतब्राह्मणाचमनान्तरम् । ब्राह्मणाग्र-
भूमिं सुसुप्रोक्षितमस्त्विति प्रोक्षयेत् । शिवा
आप इत्यादिना उदकेन हस्ते सिञ्चेत् ॥ सौम-
नस्यमस्तित्यनेन हस्ते पुष्पदानं कुर्यात् । इति
आहृतत्त्वम् ॥ सुमनसो भावः सौमनस्यं तदत्र
आहं दत्तं पुष्पं सौमनस्यं मनसः प्रसादजनकं
भवतु । इति गुणविष्णुः ॥ (सन्तुष्टचित्ता ।
यथा माघे । ७।२८ ।

“रथचरणवराङ्गनाकराज-
व्यतिकरसम्यदुपात्तसौमनस्याः ॥”

प्रसन्नचित्ताहं, त्रि । यथा, भागवते । १।१२।४४।
“धन्यं यशस्यमायुषं पुण्यं स्वल्पयनं महत् ।
स्वर्ग्यं प्रीत्यं सौमनस्यं प्रशस्यमघमर्षणम् ॥”

सौमनस्यायनो, स्त्री, (अयति प्राप्नोत्यनयेति ।
अय + ल्युट् । डोप् । सौमनस्यस्य प्रसन्नचित्त-
ताया अयनो ।) मालतीपुष्पकलिका । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा । “सुमनाः सौमनस्यायि-
नौहरिद्रादारुहरिद्राहृषीरपुनर्नवामहासहा-
लुद्रसहाकषायैश्च ॥” इति चरके विमानस्थाने
अष्टमेऽध्याये ॥)

सौमिको, स्त्री, (सौमस्तदीचा प्रयोजनमस्याः ।
ठक् ।) दौक्षणीयेष्टिः । इति हेमचन्द्रः ॥

सौमित्रः, पुं, (सुमित्रायां भवः । सुमित्रा + अण् ।)
लक्ष्मणः । इति शब्दरत्नावली ॥

सौमित्रिः, पुं, (सुमित्राया अपत्यं पुमानिति ।
बाह्वादित्वात् । इच् ।) लक्ष्मणः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, रामगीतायाम् । २ ।

“सौमित्रिणा पृष्ट उदारबहिना
रामः कथाः प्राह पुरातनीः शुभाः ॥”)

सौमिधिकः, पुं, (सुमेधया निर्वृत्तः । सुमेधा + ठक्
सिद्धः । इति हारावली ॥) शोभनमेधासम्बन्धिनि-
त्रि ॥

सौमेरुकं, स्त्री, सुवर्णम् । इति राजनिघण्टुः ॥
सुमेरुसम्बन्धिनि, त्रि ॥ (क्वचित् सौमेरुमिति
पाठो दृश्यते ॥)

सौम्यः, पुं, (सौमस्वापत्यं पुमान् । सौम +
अच् ।) बुधग्रहः । इत्यमरः । १।३।२६ ॥
(यथा, बृहत्संहितायाम् । ५।६० ।

“पश्यन् यस्तौ सौम्यौ घृतमधुतैलचयाय
राजा ॥”

सौम इव सौम्यः । ततः प्रज्ञाद्यच् ।) विपः ।
इति शब्दमाला ॥ उडुस्वरवृत्तः । इति राज-
निघण्टुः ॥ हृषकर्कटकान्याहृषिकमकरमीन-
राशयः । यथा,—

“क्रूरोऽथ सौम्यः पुरषोऽङ्गना च
ओजोऽथ युग्मं विषमः समश्च ।
चरस्थिरद्व्यात्मकनामधेया
मेधादयोऽमी क्रमशः प्रदिष्टाः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

भूषणविशेषः । यथा,—
“गन्धर्वो वरुणः सौम्यो बहवः कङ्क एव च ।
कुमुदश्च कसेदश्च नागो भद्रारकस्तथा ॥
चन्द्रन्दमलयाशङ्कयवाङ्कगभस्तिमान् ।
ताम्राकुश कुमारी च तत्र होपदशाष्टभिः ॥”
इति शब्दमाला ॥

सौम्यकच्छव्रतम् । यथा,—
“प्राजापत्यः सान्तपनः शिशुकच्छः पराजकः ।
अतिकच्छः अर्णकच्छः सौम्यः कच्छातिक-
च्छकः ॥”

सौम्यः सौम्यकच्छः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
(पितृगणविशेषः । यथा, मनुः । ३।१८८ ।

“अग्निदग्धानग्निदग्धाब् काव्यान् वर्जिषदस्तथा
अग्निस्वात्तांश्च सौम्यांश्च विप्राणामिव निर्दिशित् ॥

सौम्यः, त्रि, (सौमो देवतास्य । सौम + “सौमात्
व्याण् ।” ४।२।३० । इति व्याण् ।) सौम-
देवतः । अनुग्रहः । मनोज्ञः । इति मेदिनी ॥
(यथा रघुः । १२।३६ ।

“संरम्भं मेयिलोहासः चणसौम्यां निनाय
ताम् ।

निवातस्त्रिभिर्बां वेलां चन्द्रोदय इवोदधेः ॥”
भक्तः । यथा, भागवते । २।४।२३ ।

“नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ।
पपुर्जानमर्बं सौम्या यच्च खासुर्वासावम् ॥”)

भास्वरः । इति धरणिः ॥

सौम्यकच्छः, पुं, (सौम्यः अनुग्रहः कच्छः ।) व्रत-
विशेषः । यथा, गार्ग्ये । १०५।६८ ।

“पिण्याकाचाभ्रतक्रामुशङ्कनां प्रतिवासरम् ।
एकैकमुपवासश्च कच्छः सौम्योऽयमुच्यते ॥”

सौम्यगन्धो, स्त्री, (सौम्यो गन्धो यस्याः । डोष् ।)
शतपत्नी । इति राजनिघण्टुः ॥

सौम्यग्रहः, पुं, (सौम्यो ग्रहः ।) शुभग्रहः । स च
पूर्णचन्द्रः पापग्रहायुक्तबुधः बृहस्पतिः शुक्रश्च ।
यथा, ज्योतिस्तत्त्वे ।

“अर्धेनिन्दकं गौरासः पापाः सौम्यास्तथोपरि ।
पापयुक्तो बुधः पापो राहुकेतु च पापदौ ॥”

सौम्यधातुः, स्त्री, (सौम्यो धातुः ।) कृष्णः । इति
राजनिघण्टुः ॥

सौम्या, स्त्री, (सौम इव सौम्यः । शोभादित्वात्
यः । ततः प्रज्ञाद्यच् ।) स्त्रियां टाप् ।) दुर्गा ।

यथा,—
“सौम्या सौम्यतराशीषसौम्यं भ्यस्त्वितसन्देरी ॥”
इति देवीमाहात्म्यम् ॥